

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Tarptautinės prekybos komitetas

NEGALUTINIS
2004/2138(INI)

21.2.2005

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl Dohos plėtros programos padėties įvertinimo atsižvelgiant į 2004 m. rugpjūčio 1 d. PPO generalinės tarybos susitarimą (2004/2138(INI))

Tarptautinės prekybos komitetas

Pranešėjas: Javier Moreno Sánchez

PR_INI

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĒL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
EXPLANATORY STATEMENT.....	9

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl Dohos plėtros programos padėties įvertinimo atsižvelgiant į 2004 m. rugpjūčio 1 d. PPO generalinės tarybos susitarimą (2004/2138(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2004 m. liepos 31 d. PPO generalinės tarybos susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui „Derybų dėl Dohos plėtros darbotvarkės atnaujinimas – ES perspektyva“,
- atsižvelgdamas į 2003 m. rugsėjo 25 d. Komisijos darbo dokumentą „Dohos plėtros darbotvarkė po konferencijos Kankune“,
- atsižvelgdamas į savo 2003 m. rugsėjo 25 d. rezoliuciją dėl Penktosios PPO ministrų konferencijos Kankune¹
- atsižvelgdamas į savo 2003 m. liepos 3 d. rezoliuciją dėl pasirengimo Penktajai PPO ministrų konferencijai Kankune²,
- atsižvelgdamas į Ketvirtosios ministrų konferencijos Deklaraciją, priimtą 2001 m. lapkričio 14 d. Dohoje, ir į savo 2001 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl PPO susitikimo Katare³,
- atsižvelgdamas į savo 1999 m. lapkričio 18 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato Tarybai ir Parlamentui dėl ES pozicijos dėl PPO tūkstantmečio derybų rato⁴,
- atsižvelgdamas į savo 1999 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl Trečiosios PPO ministrų konferencijos Sietle⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2001 m. kovo 13 d. rezoliuciją, kurioje išdėstytos Europos Parlamento rekomendacijos Komisijai dėl žemės ūkio derybų pagal PPO ilgalaikes darbotvarkes⁶,
- atsižvelgdamas į P. Sutherland pranešimą dėl PPO ateities,
- atsižvelgdamas į (2005 m.) pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos rezoliucijos dėl BLS taikymo,

¹ OL C 77 E, 2004 3 26, p. 265.

² OL C 74 E, 2004 3 24, p. 670.

³ OL C 177 E, 2002 7 25, p. 290.

⁴ OL C 189, 2000 7 7, p. 213.

⁵ OL C 296, 2000 10 18, p. 121.

⁶ OL C 343, 2001 12 5, p. 96.

- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio 25–26 d. Trečiosios parlamentinės konferencijos dėl PPO Galutinę deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į savo 2001 m. spalio ... d. rezoliuciją dėl atvirumo ir demokratijos tarptautinėje prekyboje,
 - atsižvelgdamas į savo Darbo tvarkos taisyklių 45 taisyklę;
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir į Regioninės plėtros komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A6–0000/2005),
- A. kadangi 2004 m. rugpjūčio 1 d. sudarę susitarimą, 148 PPO generalinės tarybos nariai padėjo pagrindą tolesnėms deryboms dėl Dohos plėtros programos (DPP) darbo tęsimo ir susigražino Kankuno derybose prarastą pasitikėjimą, siekdami užtikrinti – remdamiesi nauja bendradarbiavimo dvasia – Programos ir daugiašalės prekybos sistemos sėkmę,
 - B. kadangi visose Susitarime aptartose srityse turi būti užtikrinta vienodai didelė pažanga, daugiausia dėmesio derybose skiriant plėtrai, ir kadangi ES turi paremti plačią darbotvarkę, įskaitant plataus masto prekybos liberalizavimą, prekybos taisyklių sugriežtinimą ir vieną iš Sutartyje dėl Konstitucijos Europai nustatytų tikslų (III-292 straipsnio 2 dalies e punktas) – didesnę besivystančių šalių integraciją į pasaulio prekybos sistemą,
 - C. kadangi vienas iš pagrindinių šio derybų rato tikslų yra skurdo mažinimas ir kadangi derybose reikia daugiau dėmesio skirti prastos mitybos ir alkio problemoms laikantis JT tūkstantmečio deklaracijos,
 - D. kadangi Dohos galutinėje deklaracijoje nustatyta šio derybų rato pabaiga – 2005 m. sausio 1 d. buvo nukelta neribotam laikui ir numatyta nauja Ministrų konferencija, kuri vyks 2005 m. gruodžio mėn. Honkonge,
 - E. kadangi ES politinės pastangos, ypač Komisijos narių P. Lamy ir F. Fischler, labai prisidėjo prie Susitarimo sudarymo; kadangi žemės ūkio srityje padarytai pažangai neprilygo jokioje kitoje srityje padaryta pažanga,
 - F. atsižvelgdamas į svarbų techninės pagalbos ir gebėjimų stiprinimo programų vaidmenį užtikrinant, kad besivystančios šalys parengtų savo ūkius integracijai į pasaulio ekonomiką,
 - G. atsižvelgdamas į tai, kad DPP gali pamažu panaikinti Bendrųjų lengvatų sistemos (BLS) lengvatas,
 - H. atsižvelgdamas į tai, kad šiandien padaryta per mažai pažangos ne žemės ūkio produktų rinkose (angl. NAMA) taikomų muitų tarifų srityje,
 - I. atsižvelgdamas į didėjančią paslaugų svarbą ekonomikoje ir į jų potencialą plėtoti prekybą bei į pažangos trūkumą šioje srityje,
 - J. kadangi ES visuomet ragino vesti derybas dėl Singapūro klausimų DPP kontekste ir kadangi prekybos sąlygų pagerinimas teikiant pakankamai techninės pagalbos ir stiprinant

gebėjimus gali padėti padidinti besivystančių šalių gebėjimus eksportuoti,

- K. atsižvelgdamas į neišvengiamą PPO generalinio direktoriaus įgaliojimų pabaigą ir tai, kad į jo vietą turės būti paskirtas kitas asmuo; atsižvelgdamas ir į P. Sutherland pranešimą dėl PPO ateities ir į JAV Kongrese vykusius debatus dėl JAV narystės PPO ir jos prekybos atstovo įgaliojimų atnaujinimo;
- L. kadangi remiantis Sutarties dėl Konstitucijos Europai straipsniais, kuriuose kalbama apie Bendrąją prekybos politiką, Europos Parlamentas taps tarptautinę prekybą reglamentuojančių teisės aktų bendraleidėju;
- M. atsižvelgdamas į demokratinių parlamentų svarbą išreiškiant visuomenės nuomonę tokiuose forumuose kaip PPO ir į poreikį užtikrinti, kad sudaromi susitarimai turėtų jiems reikalingą visuomenės paramą,
 - 1. Sveikina sudarytą Susitarimą ir tai, kaip Komisijai pavyko sėkmingai baigti derybas; pakartoja savo tvirtą paramą PPO ir daugiašaliams prekybos susitarimams bei patobulintam teisingos ir lygiateisės prekybos skatinimo mechanizmui, kuris naudingas visiems, ypač besivystančioms šalims, kurias jis išpėja apie riziką, gresiančią pereinant prie dvišalės prekybos sistemos;
 - 2. Ragina Komisiją toliau raginti sparčiai daryti pažangą visose Susitarime aptartose srityse, kad į Honkongą ji galėtų vykti turėdama suderintą, plataus masto pasiūlymą, kuris plėtros klausimą padarytų pagrindiniu debatų objektu;
 - 3. Pabrėžia poreikį skatinti visa apimančią, efektyvų ir skaidrų derybų procesą, kuriam iki 2005 m. liepos mėn. reikia politinių iniciatyvų pastūmėti derybas į priekį ir smulkiai suplanuotų preliminarinių derybinių pozicijų dėl žemės ūkio ir NAMA;
 - 4. Prašo, kad būklės ataskaita, kurią PPO generalinė taryba turi parengti iki 2005 m. liepos mėn., būtų pagrįsta vien faktais, kad visuomenėje nekiltų apgaulingų lūkesčių, ir prašo nustatyti derybų rato pabaigos datą deramai įvertinus laiką, kurio reikia visiems derybininkams, ypač besivystančių šalių, pasirengti deryboms;
 - 5. Prašo, kad būsimose derybose prioritetu būtų laikomas skurdo mažinimas ir tvariosios plėtros skatinimas pasaulio mastu, kad, remiantis Tūkstantmečio deklaracija, iki 2015 m. skurdas ir alkis pasaulyje būtų sumažintas perpus; be to, norėdamas, kad šis derybų ratas būtų sėkmingas, reikalauja politinės valios vykdant Dohoje prisiimtus įsipareigojimus, ypač įsipareigojimus besivystančioms šalims, išsaugant mažiau išsivysčiusioms šalims siūlomo „Dyko derybų rato“ (angl. *Round for Free*) dvasią;
 - 6. Prašo išnagrinėti reikiamo lankstumo užtikrinimo būdus atsižvelgiant į kiekvienos besivystančios šalies specifiką ir kad TVF įdiegtų „prekybos integracijos mechanizmą“, leidžiantį padengti nuostolius, kuriuos šios šalys gali patirti dėl prekybos liberalizavimo;
 - 7. Dar kartą sveikina besivystančių šalių pasiektą organizuotumo ir saugumo lygį, kuris padeda susitarti ir daro daugiašalės prekybos sistemos teisingesnio performavimo galimybę realesnę;

8. Sveikina tai, kaip mažesniosioms delegacijoms buvo sudarytos geresnės galimybės sėsti prie derybų stalo, sveikina Komisiją už jos paramą mažesniosioms šalims, pvz., Ramiojo vandenyno šalims, rengiant jose techninės pagalbos programas;
9. Prašo Komisijos apsvarstyti galimybę derybose dėl žemės ūkio įvesti „Pasiūlymų dėl vystymosi rinkinį“ (angl. *Development Box*), kad besivystančios šalys galėtų spręsti maisto saugumo ir užimtumo kaimo vietovėse klausimus, kurie yra pagrindinės kliūtys skurdo mažinimui;
10. Pakartoja poreikį išplėsti techninę pagalbą ir skatinti besivystančių šalių gebėjimų stiprinimą siekiant pagerinti jų galimybes, padidinti jų gebėjimus eksportuoti, suaktyvinti jų dalyvavimą derybose, palengvinti PPO taisyklių taikymą ir sudaryti joms sąlygas sutvarkyti ir diversifikuoti savo ūki;
11. Prašo paskatinti prekybą tarp pietinių šalių atsižvelgiant į vystymosi galimybes, kurias tokia prekyba teikia besivystančioms šalims, apsvarstant jų tarpusavio prekybos kliūčių panaikinimą ir skatinant laisvą mažiau išsivysčiusių šalių patekimą į naujai besiformuojančių šalių rinkas;
12. Ragina Komisiją deramai įvertinti griauančią DPP poveikį BLS, parengti specialų pranešimą apie šio derybų rato poveikį BLS ir apsvarstyti, kokių priemonių reiktų imtis, kad būtų užtikrintas jo veiksmingumas;
13. Sveikina susitarimą dėl žemės ūkio ir ragina PPO nares skirti vienodai daug dėmesio visoms trims pakopoms (eksporto subsidijoms, šalių vidaus pagalbai ir patekimui į rinką), o 2005 m. liepos mėn. sutikti išsipareigoti apginti smulkiai suplanuotas derybines pozicijas artėjančioje Honkongo Ministrų konferencijoje;
14. Prašo, kad šias su eksporto subsidijomis, šalių vidaus pagalba ir patekimu į rinką susijusias priemones visos PPO narės pradėtų taikyti nedelsdamos ir visos kartu, kad būtų išvengta situacijos, kai jas taikys tik ES, ir kad būtų užtikrinta šio derybų rato sėkmė;
15. Ragina Komisiją susitarti dėl eksporto subsidijų, nustatant jų panaikinimo terminą – 2006 m. sausio 1 d.
16. Pabrėždamas, kad būtina nustatyti, kokios priemonės turėtų būti įtrauktos į „mėlynąsias ir žaliąsias dėžes“ (angl. *blue and green boxes*), ragina Komisiją tęsti planuotą BŽŪP reformą siekiant panaikinti tas šalių vidaus pagalbos priemones, kurios iškreipia prekybą, ir rasti būdą, kaip išsaugoti žemės ūkio pramonės daugiafunkciškumą, bei remti kaimišką gyvenimo būdą ir kaimo vietovių pragyvenimo šaltinius, gamybos subsidijas pakeičiant pagalba kaimo plėtrai;
17. Kalbant apie patekimą į rinką, prašo išlaikyti pusiausvyrą tarp besivystančių šalių pageidavimų ir Bendrijos rinkų stabilumo ir gyvybingumo; šiuo požiūriu prašo tinkamai ir tiksliai apibrėžti, ką reiškia „jautrus produktas“;
18. Sveikina sprendimą plačiai, greitai ir konkrečiai spręsti medvilnės klausimą nepriklausomai nuo kituose sektoriuose įgyvendinamų iniciatyvų ir šiam klausimui įkurti specialų pakomitetį; šioms priemonėms turėtų būti nustatyti konkretūs terminai, jos turėtų

būti taikomos kartu su struktūrinių reformų programomis, skirtomis pakenktų ES regionų pramonei, o besivystančių šalių plėtros paramos priemonių turėtų imtis Pasaulio Bankas ir Tarptautinis valiutos fondas, JT vystymo programa ir kitos tarptautinės organizacijos;

19. Ragina Komisiją paspartinti derybas dėl NAMA nustatant atitinkamą tarifų mažinimo būdą ir išsiaiškinti, ar besivystančios šalys galėtų iš dalies padaryti tą patį, deramai įvertinus, kokio lankstumo joms reikia, ir taikant joms, kaip mažiau išsivysčiusioms šalims, ypatingą, diferencijuotą tvarką; be to, yra įsitikinęs, kad reikia, jog naujai besikuriančios šalys sudarytų geresnes sąlygas mažiau išsivysčiusioms šalims patekti į jų rinkas;
20. Apgailestauja, kad nebuvo sukurta jokia speciali tvarka dėl paslaugų, nors sveikina priimtas rekomendacijas, ir skatina visus narius pateikti peržiūrėtus, kokybiškus pasiūlymus iki nustatyto termino – 2005 m. gegužės mėn., ypač tuose sektoriuose ir tų tiekimo formų, kurios yra palankios besivystančių šalių eksportui (kaip numatyta Susitarimo C priede); prašo apdairiai liberalizuoti viešąsias paslaugas, ypač tas, kurios yra susijusios su esminiais žmonių poreikiais, kadangi nedera reikalauti, kad besivystančios šalys liberalizuotų šias paslaugas tokiu būdu, dėl kurio jos galėtų išnykti;
21. Sveikina susitarimą pradėti derybas dėl prekybos sąlygų pagerinimo, nes tai padidins besivystančių šalių gebėjimus eksportuoti, ir pripažįsta, kad ES pasitarnavo besivystančioms šalims iš derybų pašalindama kitus Singapūro klausimus; prašo laikytis principų, dėl kurių buvo susitarta pagal D priedą, ypač tų, kurie susiję su ypatinga, diferencijuota besivystančioms šalims taikytina tvarka, deramai įvertinant pereinamuosius laikotarpius šių įsipareigojimų įvykdymui ir suderinamumą su tų šalių administraciniais ir instituciniais gebėjimais;
22. Reikalauja pragmatiškos, nuolatinės pažangos Susitarime neaptartose srityse, pvz., taikant antidempingo priemones, o ypač atkreipiant dėmesį į tarptautinės prekybos aplinkosauginius aspektus ir geografinius duomenis;
23. Kviečia visus dalyvius dėti visas pastangas ir susitarti dėl naujo PPO generalinio direktoriaus paskyrimo iki nustatyto termino – 2005 m. gegužės mėn., kad paskyrimo procesas netrukdytų šio derybų rato deryboms;
24. Pabrėžia, kad būtina pradėti radikalią PPO reformą, ir P. Sutherland pranešimą laiko pirmuoju žingsniu rengiantis sukurti efektyvesnę, atviresnę, demokratiškesnę ir skaidresnę organizaciją;
25. Pakartoja, kad reikia užmegzti glaudesnius PPO ir kitų tarptautinių organizacijų santykius, kaip pripažįstama ir Tūkstantmečio deklaracijoje, kurie yra pagrindas siekiant užtikrinti kitokią – tvaresnę globalizaciją, kuri pasitarnautų bendriems tikslams ir kuri reikalinga norint pasiekti visiškai suderintų kriterijų sprendžiant plėtros problemas; šiuo požiūriu yra įsitikinęs, kad visos narės, norinčios pasinaudoti daugiašalės prekybos sistemos pranašumais, privalo laikytis TDO taisyklių;
26. Yra įsitikinęs, kad glaudus ES ir JAV bendradarbiavimas yra neabejotinai būtinas ir šių derybų sėkmei, ir efektyviam daugiašalės prekybos sistemos veikimui užtikrinti, ir kad JAV Kongresas turėtų pratęsti savo derybinius įgaliojimus ir pritarti JAV narystės PPO

atnaujinimui;

27. Yra įsitikinęs, kad indėlis, kurį demokratišų šalių parlamentai galėtų įnešti į PPO derybas, yra svarbus kaip visuomenės nuomonės ir paramos, kurios reikia PPO sudarytiems susitarimams, išraiška; šiuo požiūriu sveikina 2004 m. 25 ir 26 d. Briuselyje vykusioje parlamentinėje konferencijoje dėl PPO patvirtintą Deklaraciją ir sprendimą kitą parlamentinę konferenciją surengti kartu su Ministrų konferencija, kuri vyks 2005 m. gruodį Honkonge;
28. Yra įsitikinęs, kad visos Europos institucijos turi glaudžiai bendradarbiauti, kad pasiektų patenkinamų rezultatų, ir todėl ragina Tarybą ir Komisiją ir toliau laiku informuoti Parlamentą, kviesti jį į būsimus aptarimus ir leisti jam susipažinti su 133 komiteto dokumentais;
29. Paveda savo Pirmininkui pateikti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai ir valstybių narių bei šalių kandidačių parlamentams, PPO generaliniam direktoriui ir Tarpparlamentinės sąjungos pirmininkui.

EXPLANATORY STATEMENT

Proverbs and songs (XXIX) [Fragment]

"Wayfarer, your footsteps
are the way, nothing else is;
Wayfarer, there is no way,
the way is made by walking."

Antonio Machado, *Campos de Castilla* (1912-1917)

The words of the great Spanish poet perfectly describe the progress of the 'Doha Development Programme'. With the experiences of Cancún and Geneva behind us, we stand at the crossroads. 2005 will be crucial to whether the process is to go ahead or - should there be a fresh setback in Hong Kong - both the success of the Round and the very existence of the multilateral trade system will find themselves in jeopardy.

The decision adopted by the WTO General Council last July, over and above establishing a roadmap for the negotiations currently in hand, has the added value of establishing the path to preparing a ministerial meeting. In order to reach agreements within the WTO, the agreement of its 148 members is required, and the majority of them are developing countries.

The drafting of this own-initiative report was announced at the part-session of 28 October 2004, almost two months after the Agreement reached in Geneva. So as to ensure that the report was not already out of date before it appeared, the rapporteur has decided, in accordance with the deadlines laid down by the decision of the Council Conference of Presidents of 12 December 2002 (Article 1.2) to cover the progress of the negotiations since the July Agreement, and thus send out at a timely message of political support from the European Parliament.

What this report seeks to offer is on the one hand, an overview of the key elements that allowed the Agreement to be reached, and on the other, an assessment of the negotiations which have followed, with a particular view to the forthcoming Hong Kong Ministerial Conference. Given that 'the way is made by walking' those key elements are highlighted which we have every right to expect will lead to the final success of the Round and the achievement of free and fair trade for all.

1. From Doha to Geneva via Cancún...

International trade's capacity for contributing to development, economic growth and employment has been clearly demonstrated throughout the last half century. In this sense, the **Doha** Development Round was borne of the desire to conclude a far-reaching programme of reforming and liberalising international trade policy, particularly, in favour of the developing countries.

However, since the beginning, the Doha Development Programme (DDP) has been battered by storms. Undoubtedly, the most significant was the fact that the **Cancún** Ministerial Conference ended with no agreement whatever with regard to the content, which endangered

the credibility of the DDP and the multilateral trade system itself (between January and August 2004, 21 new bilateral or regional agreements were signed and there are another 60 under negotiation, with a total of 206 agreements signed).

After Cancún, it was very obvious that the process which had started in Doha needed to be revived, and that above all, the WTO members had to make mutual concessions and abandon their entrenched positions. Given that a fresh setback could be fatal, Cancún ought to be a vaccination against any further failure.

The Agreement reached in **Geneva** got the negotiations back on track and sets out the path to be followed, by seeking to achieve better integration of the developing countries into the global economy. The latter are now much more actively involved in the negotiations and as a result, have a greater influence over decision-making.

From the global perspective, there is no question that international trade needs to be refocused so as to make it fairer in both social and economic terms. The legitimacy and credibility of the WTO both unquestionably depend on the extent to which all its members and civil society are able to feel that they are reaping the profits which flow from international trade. The issue is whether we wish to uphold the multilateral trade system, by linking the Development Round with the objectives of the Millennium Declaration, or whether on the contrary, we want to go back to a world of regional or bilateral agreements which embody no concern whatever for the development of the developing countries.

2. Key elements in reaching the Geneva Agreement

Geneva opened the way to preparing for negotiations which will both allow agreements to be reached and involve all those who are party to the process. The fundamental features are:

- the technical preparatory work for the July meeting in Geneva;
- the decision to concentrate on negotiations on a reduced number of key issues;
- the political push provided both by the USA with the 'Zoellick letter'¹ and especially by the EU, in the shape of the letter from Commissioners Lamy and Fischler advocating a 'Round for Free' for the developing countries;²
- the new configuration of the world trade system arising from the springing up of different Groups, whether on the basis of shared interests or in defence of specific products.³

To these factors, particularly after the failure of Cancún, could be added the fear that the international trade system could drift into the doldrums of bilateralism and regionalism. Despite the specific weight of the FIPs (EU, USA, Australia, Brazil and India) in the agriculture negotiations, the developing countries, thanks to their Groups, have been involved to a greater extent in decision-making (above all the G20 countries whose self-affirmation approach took definitive shape under the now well-established slogan 'Trade Not Aid'). Furthermore, this means that there is a prospect that a reconfigured multilateral trade system will emerge.

¹ USTR, *Letter from US Trade Representative Robert Zoellick on the DDA*, 11 January 2004.

² COM, *Letter from Commissioners Pascal Lamy and Franz Fischler on the DDA*, 9 May 2004.

³ The G20, the G90, the G33 or the Cairns Group, for example.

3. Assessing the Geneva Agreement

The Agreement adopted lays down the framework for launching the final, decisive phase of the DDP negotiations, focussing on five of the basic issues of the Round: (a) Agriculture, (b) Market access for non-agricultural products (MANAP), (c) Development, (d) Services and (e) Singapore Issues.

(a) Agriculture

This chapter is the real driving force behind the negotiations and three specific pillars are tackled: reducing domestic aid which causes distortion of trade, WTO discipline for all forms of export subsidies, and increased market access:

- With regard to **domestic aids which distort trade**, these are to be globally subject to substantial reductions (by 20% in the first year of implementation). Everything indicates that the EU will be able to cope comfortably with these reductions, particularly following the reform of the CAP. For its part, the USA is apparently going to have greater difficulties in amending its current Farm Bill.
- With regard to **export subsidies**, both the red box subsidies used by the EU, and the distorting practices of export subsidies both for food aid (USA) and for state trading companies (Canada, Australia, New Zealand, etc.) are to be eliminated. However, the reciprocity of all the measures, and above all the date on which they are to be adopted, have yet to be specified.
- Finally, with regard to **market access**, there are also to be substantial improvements made by all members, with the exception of the least-developed countries, and with special and differential treatment guaranteed for the other developing countries. Furthermore, all members will be at liberty to display flexibility with regard to reduced liberalisation of their sensitive products, a special feature which means that the principle of Community preferences can be upheld.

The **cotton** negotiations are, finally, and despite the opposition of the developing countries, to be included in the agriculture negotiations. The framework adopted merely lays down that this issue will be dealt with in a far-reaching, rapid and specific manner, granting it appropriate priority, independently of other sectoral initiatives, with the setting up of a specific subcommittee which will meet regularly. Success here will depend on the commitment of the EU and above all the USA. In any case, the trade measures need to be complemented by structural reform programmes for the sector in the EU regions affected, and development support measures for the developing countries on the part of the World Bank, the IMF, the UNDP and other international organisations.

Following the Geneva Agreement, a global programme of work on the agriculture issue has been prepared; it includes many technical aspects deemed appropriate by the EU. However, despite the negotiating paths opened up, little progress has been made.

The EU's image in this sector, following the CAP reform, has greatly improved. The abolition of export subsidies has been accepted in exchange for reciprocity on the part of the other members in the way they deal with their own export-distorting mechanisms, and their approach to domestic aids and improved market access, with very positive treatment granted to **sensitive products**, which will allow the EU to protect its market organisations. The

framework adopted merely holds over for future negotiation most of the difficult decisions required for establishing detailed arrangements, without specific deadlines being set. Here, it is essential to give specific shape to the stated wish of the 25 Trade Ministers attending the Davos meeting of 29 January 2005, that a draft of detailed agriculture and NAMA negotiating arrangements be available by July 2005, given their importance to the economic development of most WTO members. No less necessary is a specific definition of the concept of 'sensitive product' and the setting up of a special mechanism to protect and designate special products from the developing countries.

Furthermore, various developing countries are concerned by the possible box shift of domestic aids to blue and green boxes. This means that the elements to be included in the content of these boxes needs defining; rigorous respect for what is set out in Annex A of the Agreement is equally called for.

Also necessary, although not included in the July agreement, is the holding of an in-depth discussion of the issue of **geographical indications**, analysing what kinds of flexibility could be applied to it, and its possible extension to products other than wines and liquors. The EU needs to find new allies in this area.

(b) Market access for non-agricultural products

Here, the Geneva Agreement merely instructs the Negotiating Group to continue its discussions on defining the negotiating formula, the treatment of unconsolidated tariffs, appropriate provisions on flexibility for the developing countries, participation in the sectorial tariff component for defining the cover of products, and preferences; and, on the other hand, urges the developed countries and other members which so decide to grant duty and quota-free access to their markets for non-agricultural products from least-developed countries.

At the very end of February, the delegations accepted the proposal by the Chairman of the NAMA Negotiating Group, the Icelander Stefan Johannesson, that the holding of future discussions would use the agriculture negotiation format, i.e. separate meetings would be called to discuss specific issues like the tariff reduction formula or the negative effects on developing countries of preference erosion.

The members are divided into two groups: those (mainly G20) who want to produce a general reduced-tariff formula before tackling sectorial issues, and the others, headed by the USA and Canada, who would prefer to take a sectorial approach to liberalisation. Many developing countries fear that the sectorial approach will leave them with higher tariffs in sectors important to them, since it is not clear how the sectors will be chosen. The developing countries remain doubtful with regard to the way in which the GSP is developing, with the countries which enjoy these preferences refusing to go ahead with the work on the formula and the sectors, with a view to focusing on special and differential treatment.

The ACP countries argue that customs preferences are indispensable to their economies, while some Latin-American countries have described them as discriminatory. The ACP countries have undertaken to put forward proposals at the next meeting of the Negotiating Group, with a view to finding a solution to the erosion of preferential market access which would result from the global reduction of tariffs under the NAMA negotiations.

The EU's needs in this area, for their part, require a global approach in order to respond properly to its extremely diversified industrial sector.

Negotiations in NAMA, in particular, need to be stepped up, to produce a definition of the adequate tariff reduction formula, while taking due account of the flexibility essential to the developing countries, including by means of reduction commitments which do not involve reciprocity, as provided for in Annex B of the Agreement.

(c) Development

Here, two basic features need to be highlighted: special differentiated treatment (SDT) and technical assistance. With regard to the former, it was recommended that all the proposals still outstanding be considered by July 2004 at the latest, and that all the other work on development still outstanding be tackled; and with regard to **technical assistance**, all that is said is that it should be stepped up, as should capacity-building.

The text reflects the shaky agreement reached between the G20 and the G90. The G20 opposed the consolidation of least-developed country preferential access to developed country markets. With regard to access to the agricultural and industrial market, there is a call for integration with the multilateral trade system of all the small, vulnerable economies, thus preventing the emergence of a sub-category of members. While the concerns of the least-developed countries have been taken into account, by exempting them from binding commitments, it would appear to be necessary with the industrialised and emerging countries to make commitments with regard to market access for least-developed country products, equivalent to the commitments adopted by the EU in 2001 under its 'Everything But Arms' initiative.

Following the July Agreement, no substantive result whatever has been achieved with regard to special and differential treatment. There is also a division between those countries which was to focus on the 88 proposals on revisions within specific WTO agreements, and those which wish in the first instance to tackle the horizontal issues which include the principles and objectives of special and differential treatment and differences between developing countries. At the meeting of the Extraordinary sitting of the trade and development committee held on 8 February, the members decided to continue with negotiations on the special and differential treatment proposals of specific agreements, using the approach proposed by the chair of the Extraordinary Sitting, the South African Faizel Ismail, as 'a point of reference'.

Progress on special and differential treatment is particularly relevant, given its importance when it comes to guaranteeing that the developing countries will have the time they need to prepare their respective economies for integration into the world economy. Likewise, increased export capacity will contribute positively to their development.

On the other hand, there are patent reservations on the part of the developing countries with regard to the way in which the GSP is going. Here, we should stress that their interests would be better looked after within the Doha framework rather than outwith it.

We would likewise highlight the need to boost south-south trade (which, although annual

growth is already high, has plenty of room for expansion) by eliminating trade barriers between the developing countries and also by granting the least-developed countries free access to emergent country markets, given the greater trading opportunities which this offers vis-à-vis the more competitive and less easy to access markets of the industrialised countries.

It is also necessary, as the Millennium Declaration recognises, to ensure that closer relations are established between the WTO and other international organisations, as an essential stage in developing a new, more sustainable type of globalisation which will work in the service of common goals and with a view to achieving fully coordinated criteria with regard to the problems of enlargement. One example would be the need for any WTO member wishing to benefit from the advantages of the multilateral trade system to respect the rules of the ILO.

Success in this area will be the product of responsibility shared by all, depending both on the type of trade measures adopted in agriculture, NAMA and services, and the advances made and technical assistance and the domestic reforms undertaken by the developing countries.

(d) Services

Here, no specific framework has been established. The Agreement reaffirms the commitment to go forward on the basis of the Council on Trade in Services' recommendations, and sets May 2005 as the deadline for submitting revised offers.

Here, the significant importance of quality services should be stressed with regard to the development of international trade, particularly transport, telecommunications and financial services. However, in the negotiations which have taken place since the July Agreement no substantive progress has been made here either. The outlook is not encouraging (only 48 of the 148 members have submitted preliminary offers). Despite this apparent lack of interest and services, the 'QUAD' (EU, USA, Canada and Japan) and some other members such as India, Chile and Mexico, are redoubling their efforts to put this chapter of the negotiations on an equal footing with agriculture and MANAP. The Commission, for its part, has stated that the offer to be prepared by the EU will be broad and far-reaching, and that it hopes that the WTO members will respond in kind. The Commission has already submitted requests to 103 WTO countries that they improve access to their respective services markets.

Finally, it should be pointed out that the liberalisation of services necessarily needs to be carried out with care and flexibility, so as not to dismantle public services, particularly those which supply people's basic needs, since it is inappropriate to demand of the developing countries that they liberalise services in a way which will lead to their dismantling.

(e) Singapore Issues

The only issue dealt with in the Agreement is **facilitating trade**, and the Agreement goes no further than agreeing to start negotiations on this issue so as to expedite customs duties and getting goods into circulation.

So a start has been made on negotiating one issue, leaving out the other three issues (investment, competition and transparency in public procurement), given the enormous reluctance of many developing countries, and despite the fact the EU has always fought for

these issues to be negotiated. The EU's gesture in renouncing its ambitions has been welcomed by the developing countries which, however, fear that these issues will reappear in future negotiations of economic partnership agreements (EPA).

Following the Geneva Agreement, despite the efforts made during the discussions to secure cooperation, no tangible developments have taken place. The Union's challenge is to make the developing countries understand that more expeditious, transparent and modern administrative system will increase their export capacity.

4. Prospects for Hong Kong

The road is not ready made: it is the act of walking that creates it. In Geneva it was decided that the next WTO Ministerial Conference be held in Hong Kong in December 2005. It is important that negotiators are not distracted from the task in hand, either by the appointment of a new WTO Director-General (which should have happened by the end of May 2005 deadline) or by the Sutherland Report on the future of the WTO (discussion whereof should be postponed until 2006). Nor should there be any fears about the extension or otherwise of the US Congress's mandate ('Fast Track'), nor the USA's renewal or otherwise of its WTO membership. The USA has stated that it is fully committed to making the Round a success.

As Geneva showed, technical work before the meeting took place was crucial to securing agreement. Using the framework agreed on as a basis, we now need to achieve specific, detailed commitments including dates and deadlines, by means of efficient, transparent negotiations in which the developing countries feel themselves both included, and involved in the negotiations. For that reason, specific modalities for agriculture and NAMA need to be brought to the July meeting, so that what has been achieved so far is not thrown away. In order for the developing countries to be able to assimilate the proposals, they need to be given adequate time to prepare for the negotiations.

Furthermore, the 29 January meeting in Davos marked the initial political push the negotiations need at this stage. It was agreed to hold a mini-ministerial meeting in Kenya at the beginning of March, and possibly a second one in China in July, and likewise that a state of play report be drafted for the end of July¹.

These meetings, and the report to be drafted, need to give civil society a realistic perspective on the way negotiations are developing, so as not to arouse false expectations.. The success of negotiations depends to a great extent on interaction between the Geneva negotiators and politicians in their respective countries; nor should we overlook the important role of the chairmen of the various Negotiating Groups.

5. Conclusions

The Agreement reached in July by all the members of the WTO is of indisputable political significance, since it allows the negotiations to get back on track, taking due account of the

¹ There will also be other meetings: USA Senior Civil Servants on 12 February 2005, G20 in New Delhi and ACP in Kenya (both in mid-March), G33 in mid-April and Indonesia, the African Union in May, the OECD annual Ministerial Meeting in Paris in May, and APEC in China in June.

need to integrate the developing countries into the global economy. Despite the difficulties posed by the need to achieve consensus, the multilateral trade system remains in place as a valid way of encouraging worldwide economic development.

The final decision noted in the Agreement provides a good negotiating framework for the EU's interests both offensive and defensive, although no relevant progress has yet been made with regard to the technical aspects. The EU, on the initiative of the Commission, could give the decisive political push needed to get the negotiations moving.

The EU's needs mean that an agreement which covers all the areas of negotiation needs to be adopted. We share the Commission's concern with regard to the need to find a balance between the various issues contained in the Agreement as soon as possible. While agriculture is the indisputable driving force behind the negotiations, we need to make equally far-reaching progress in all the other issues, placing Development at the forefront.

The Commission should likewise not overlook the issues which were, at the end of the day, left out of the July Agreement, but remain on the Doha Round's work programme: anti-dumping, geographical indications and the relationship between trade and the environment. Problems concerning malnutrition and hunger ought to be more prominent in the negotiations, bearing in mind the FAO's proposal to build an International Alliance against hunger which, in keeping with the Millennium Declaration, will halve poverty and hunger worldwide by 2015.

The WTO Parliamentary Conference of 25 and 26 November 2004 in Brussels acknowledged this, highlighting the existing consensus with regard to promoting free and fair trade to the benefit of all nations, strengthening sustainable development and reducing poverty. While acknowledging the work done by many NGOs in an area which, since Seattle, has become a matter of real social concern, we need to stress the role which democratic Parliaments should be playing in giving voice to popular feeling in international fora such as the WTO.

We likewise need close collaboration on the part of all European institutions. The Council and Commission must continue to keep Parliament punctually informed, involve it in their debate, and continue to give it access to Committee 133 documents.

Finally, a new calendar of work needs to be established, setting a date for concluding the Round, which Doha laid down as January 2005. The absence of a deadline is not a positive factor; it reflects both nostalgia for what is being left behind and also fears of what we will find when we get to where we are going.